

Sentencja

Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie systemowi zwrotu podatku pobranego z naruszeniem prawa Unii takiemu jak system rozpatrywany w postępowaniu głównym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 7.9.2013.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 16 października 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Nordex Food A/S przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-334/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Rolnictwo — Rozporządzenie (WE) nr 800/1999 — Refundacje wywozowe — Rozporządzenie (WE) nr 1291/2000 — System pozwoleń na wywóz — Zgłoszenie wywozowe złożone bez pozwolenia na wywóz — Termin przyznany przez urząd celny wywozu — Dokumenty celne potwierdzające dotarcie wywożonych towarów do państwa przeznaczenia — Sfałszowane dokumenty — Skorygowanie uchybień — Stosowanie kary przewidzianej w art. 51 rozporządzenia (WE) nr 800/1999]

(2014/C 462/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nordex Food A/S

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2299/2001 z dnia 26 listopada 2001 r., w związku z art. 24 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych, należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przyznaniu refundacji wywozowej w szczególnych okolicznościach takich jak te w postępowaniu przed sądem krajowym, gdzie wywozu dokonano bez przedstawienia pozwolenia na wywóz, którego istnienie zostało jednak wykazane w chwili dokonania zgłoszenia wywozowego i które zostało przedstawione przez eksportera w wynoszącym tydzień dodatkowym terminie, przyznanym w tym celu przez właściwy urząd celny.
- 2) Artykuły 49 i 50 rozporządzenia nr 800/1999, zmienionego rozporządzeniem nr 2299/2001, należy interpretować w ten sposób, że z wyjątkiem przypadków siły wyższej eksporter, który w celu wykazania dotarcia wywożonych towarów do państwa przeznaczenia przedstawił dokumenty celne, które – jak się później okazało – zostały sfałszowane, nie może przedstawić – po upływie terminów przewidzianych w tych przepisach, w ramach toczącego się postępowania sądowego dotyczącego przyznania refundacji wywozowej – ważnych dokumentów celnych, nawet jeśli to przyznanie zostało opóźnione ze względów innych niż względy dotyczące dowodu dotarcia wspomnianych towarów.
- 3) Artykuły 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 800/1999, zmienionego rozporządzeniem nr 2299/2001, należy interpretować w ten sposób, że kara przewidziana w tym przepisie podlega nałożeniu, gdy eksporter złożył w przewidzianych terminach dokumenty potwierdzające dotarcie wywożonych towarów do państwa przeznaczenia, które to dokumenty – jak się okazało – zostały sfałszowane, nawet jeśli z ważnych dokumentów przedstawionych w toku postępowania wynika, że objęta wnioskiem refundacja wywozowa odpowiada refundacji, która miałaby zostać przyznana.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 7.9.2013.